

44 וְהִשְׁתַּלְּשְׁלוּת הַמְדַרְגּוֹת הַרְבוּת שֶׁל הַיִּרְדָּה נִשְׁתַּנְתָּה הַנִּשְׁמָה
45 מִמֵּהוּת לְמֵהוּת, הַיִּרְדָּה גֵרְמָה שִׁיחוּל בְּנִשְׁמָה שִׁנּוּי מֵהוּת וּתְמוּרָה
46 מִצֶּבֶה הַנִּעְלָה כִּפִּי שֶׁהִיָּתָה בְּמִקּוּרָה וְשׁוֹרָשָׁה, כֵּתֵת הִיא בְּמִצַּב אַחַר וְיִרְדָּה
47 לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָכֵן צָרִיף

48 לְהִשְׁיָבָה לְהַחְזִיר אֶת הַנִּשְׁמָה
49 לְמִקּוּרָה לְדַרְגַת הָאֱלוּקוֹת שֶׁהִיא
50 הַשּׁוֹרֵשׁ וְהַמְקוּר שֶׁלָּהּ כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה
51 לִפְנֵי הַיִּרְדָּה, וְלְהַעֲלוֹת נַפְשׁוֹ
52 בַּחֲזוּרָה לְהוֹנִי לְהִיּוֹת דְּבוּקָה
53 בְּאֱלֹקִים חַיִּים, שֶׁתִּפְּלָל
54 בְּאוֹר־אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא שֶׁלֹּא
55 תִּהְיֶה מִצִּיאוֹת לְעִצְמָה אֲלָא כְּלוּלָה
56 בְּמִצִּיאוֹת הָאֱלוּקִית כְּבַתְּחִלָּה כְּמוֹ
57 בַּהַתְּחִלָּה, לִפְנֵי הַיִּרְדָּה.

58 וַיֵּשׁ לֹאמֵר, דְּמָה שֶׁמְבָאָר
59 אַדְמוּרִי הִזְקֵן בְּמִאָמֵר הַנוֹכַח
60 בְּלִקּוּטֵי תוֹרָה שֶׁתִּכְנֵן עֲנִינֵן
61 הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהִשְׁיָב לְהַחְזִיר
62 אֶת נַפְשׁוֹ לְמִקּוּרָה, הוּא גַם
63 בְּכַדִּי לְבָאָר מַה שֶׁנֶּאֱמָר פֶּאן
64 בְּסוֹק זֶה, הַפּוֹתַח אֶת הַמֵּאֵמֵר
65 (בְּעֲנִינֵן הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי הוֹנִי"
66 תִּטְהַרוּ, לְמַעַלָּה מִשֵּׁם הוֹנִי
67 כְּנִ"ל, כִּי מַה שֶׁפְּתוּב בְּמִאָמֵר
68 שֶׁשָּׂרֵשׁ וּמְקוּר הַנִּשְׁמָה לְמַעַלָּה
69 בְּאֱלוּקוֹת הוּא בְּאוֹר־אֵין־סוֹף
70 בְּרוּךְ־הוּא, יֵשׁ לֹאמֵר שֶׁהַפְּנִינָה
71 בְּזָה הִיא לְאוֹר־אֵין־סוֹף
72 בְּרוּךְ־הוּא הַאֲוִיר הָאֱלוּקִי הַלֵּא
73 מוֹגְבֵל שֶׁלְמַעַלָּה אֵפִילוּ מִשֵּׁם
74 הוֹנִי, וְכִינֵן שֶׁעֲנִינֵן הַתְּשׁוּבָה
75 הוּא לְהִשְׁיָב אֶת נַפְשׁוֹ
76 לְמִקּוּרָה וְשָׂרֵשׁ הַרְאִשׁוֹן, לִפְנֵי
77 הַיִּרְדָּה לְגוּף וְלְעוֹלָם הַזֶּה, נִמְצָא
78 שֶׁעֲנִינֵן הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהִשְׁיָב
79 אֶת הַנִּפְשׁ בַּחֲזוּרָה לְמִקּוּרָה
80 לְמַעַלָּה מִשֵּׁם הוֹנִי, וְלָכֵן
81 נֶאֱמָר פֶּאן בְּסוֹק זֶה (בְּעֲנִינֵן
82 הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי הוֹנִי", כִּי
83 הַתְּשׁוּבָה לְפִי הַמִּשְׁמַעוֹת הַפְּנִימִית
84 שֶׁלֹּא הִיא הַשְּׁבֵת הַנִּפְשׁ לְמִקּוּרָה
85 וְשׁוֹרָשָׁה שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִשֵּׁם
86 הוֹנִי.

בפרשת השבוע, פרשת אחרי, נאמר:

1 כִּי בַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַעֲשִׂירִי בַּחֹדֶשׁ תִּשְׂרִי, יוֹם הַכִּיּוּרִים לְכַפֵּר
2 הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְטַהַר אֶתְכֶם גּוֹ' מֵהַעֲוֹנוֹת
3 לִפְנֵי ה' תִּטְהַרוּ'. וּמְבָאָר עַל זֶה בְּסֵפֶר הַמַּכִּיל מֵאֲמָרֵי חֲסִידוֹת שֶׁל

4 אַדְמוּרִי הִזְקֵן עַל פִּרְשׁוֹת הַתּוֹרָה
5 (וְהוֹמְדֵים) שֶׁל הַחֹמְשִׁים וַיִּקְרָא,
6 בְּמַדְבַר וּדְבָרִים (וַיִּשִׁיר הַשִּׁירִים) וְהוּא
7 סֵפֶר הַמִּשְׁךְ לְסֵפֶר 'תּוֹרָה אוֹר' הַמַּכִּיל
8 מֵאֲמָרֵי חֲסִידוֹת שֶׁל אַדְמוּרִי הִזְקֵן
9 לְפִרְשׁוֹת הַתּוֹרָה בְּחֹמְשִׁים בְּרֵאשִׁית
10 וְשׁוֹמֵר 'לִקּוּטֵי תּוֹרָה' פְּרָשְׁתָּנוּ'²
11 פִּרְשַׁת הַשְּׁבִיעִי, פִּרְשַׁת אַחֲרֵי
12 (הַחֲסִידִי'שֶׁע פְּרָשָׁה הַפִּרְשָׁה
13 הַחֲסִידִית, כִּפִּי שֶׁנֶּהֱגַח לְקִרְוֵא לְמֵאֲמָרֵי
14 הַחֲסִידוֹת שֶׁל אַדְמוּרִי הִזְקֵן בְּסִפְרִים
15 'תּוֹרָה אוֹר' וְלִקּוּטֵי תּוֹרָה' שֶׁל
16 (הַשְּׁבִיעִי) דְּ"לִפְנֵי הוֹנִי"³
17 פְּרִישׁוֹ דְּרַגְהָ גְבוּהָ בִּיּוֹתֵר לְמַעַלָּה
18 בְּאֱלוּקוֹת לְמַעַלָּה מִשֵּׁם הוֹנִי,³
19 וְלִפְנֵי זֶה 'לִפְנֵי פִּירוּשׁוֹ כְּמוֹ קוֹדֵם, מַעַל.
20 וּמְבָאָר בְּזָה, בְּלִקּוּטֵי תּוֹרָה' שֶׁם
21 דְּעֲנִינֵן הַתּוֹכֵן הַפְּנִימִי שֶׁל הַתְּשׁוּבָה
22 הוּא לְהִשְׁיָב לְהַחְזִיר נַפְשׁוֹ
23 הָאֱלֹקִית שֶׁל הָאָדָם הַשֵּׁב בַּתְּשׁוּבָה
24 לְמִקּוּר חֲצִבָּה לְאוֹתָהּ דְּרַגְהָ
25 וּבְחִינָה בְּאֱלוּקוֹת שֶׁמִּמֶּנּוּ הַנִּשְׁמָה
26 נִחְצָבָה כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה הַנִּשְׁמָה
27 הָאֱלוּקִית שְׁבָאֵדָם קָדָם שִׁירְדָה
28 מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה בְּהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת
29 וַיִּרְדָּת הַמְדַרְגּוֹת דְּרַגּוֹת רְבוּת
30 וְכֵל דְּרַגְהָ קְשׁוּרָה וְאַחֲזָה בַּחֲבֵרְתָהּ
31 כְּמוֹ חוֹלוּת שֶׁל שְׂרָשֵׁר הָאֲחֻזּוֹת זו
32 בְּזוֹ וְאַחֲרֵי יִרְדוֹת רְבוּת מְדַרְגָּה לְדַרְגָּה
33 בָּאָה הַנִּשְׁמָה לְעוֹלָם הַזֶּה
34 לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאָדָם
35 הַגִּשְׁמִי, שֶׁאֵזוּ קוֹדֵם הַיִּרְדָּה
36 הִיָּתָה הַנִּשְׁמָה כְּלוּלָה בְּדַרְגָּה
37 וּבְחִינָה נְעִלִית בְּאֱלוּקוֹת בְּמִקּוּרָא
38 וְשָׂרֵשׁא דְּכָל עֲלָמִין, הַמְקוּר
39 וְהַשּׁוֹרֵשׁ שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, שֶׁהוּא
40 אוֹר־אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא.
41 אֲלָא שֶׁלְאַחַר יְרִידָתָה שֶׁל
42 הַנִּשְׁמָה מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה

בס"ד. שבת פרשת אחרי- קדושים, י"ג אייר ה'תשמ"ח. (הנחה בלתי מוגה)

1 כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם גּוֹ'
2 לִפְנֵי ה' תִּטְהַרוּ'. וּמְבָאָר עַל זֶה בְּלִקּוּטֵי
3 תּוֹרָה' פְּרָשְׁתָּנוּ'² (הַחֲסִידִי'שֶׁע פְּרָשָׁה שֶׁל
4 הַשְּׁבִיעִי) דְּ"לִפְנֵי הוֹנִי" פְּרִישׁוֹ לְמַעַלָּה מִשֵּׁם
5 הוֹנִי'.³ וּמְבָאָר בְּזָה, דְּעֲנִינֵן הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהִשְׁיָב
6 נַפְשׁוֹ הָאֱלֹקִית לְמִקּוּר חֲצִבָּה כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה קָדָם
7 הַשְּׁתַּלְּשְׁלוֹת וַיִּרְדָּת הַמְדַרְגּוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה
8 לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאָדָם הַגִּשְׁמִי, שֶׁאֵזוּ הִיָּתָה
9 כְּלוּלָה בְּמִקּוּרָא וְשָׂרֵשׁא דְּכָל עֲלָמִין, אוֹר־אֵין־
10 סוֹף בְּרוּךְ־הוּא. אֲלָא שֶׁלְאַחַר יְרִידָתָה
11 וְהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת הַמְדַרְגּוֹת נִשְׁתַּנְתָּה מִמֵּהוּת לְמֵהוּת,
12 וַיִּרְדָּה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָכֵן
13 צָרִיף לְהִשְׁיָבָה לְמִקּוּרָה כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה, וְלְהַעֲלוֹת
14 נַפְשׁוֹ לְהוֹנִי לְהִיּוֹת דְּבוּקָה בְּאֱלֹקִים חַיִּים,
15 שֶׁתִּפְּלָל בְּאוֹר־אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא כְּבַתְּחִלָּה.

16 וַיֵּשׁ לֹאמֵר, דְּמָה שֶׁמְבָאָר בְּמִאָמֵר שֶׁתִּכְנֵן עֲנִינֵן
17 הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהִשְׁיָב אֶת נַפְשׁוֹ לְמִקּוּרָה,
18 הוּא גַם בְּכַדִּי לְבָאָר מַה שֶׁנֶּאֱמָר פֶּאן (בְּעֲנִינֵן
19 הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי הוֹנִי תִטְהַרוּ", לְמַעַלָּה מִשֵּׁם
20 הוֹנִי' כְּנִ"ל, כִּי מַה שֶׁפְּתוּב בְּמִאָמֵר שֶׁשָּׂרֵשׁ
21 הַנִּשְׁמָה הוּא בְּאוֹר־אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא, יֵשׁ לֹאמֵר
22 שֶׁהַפְּנִינָה בְּזָה הִיא לְאוֹר־אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא
23 שֶׁלְמַעַלָּה מִשֵּׁם הוֹנִי, וְכִינֵן שֶׁעֲנִינֵן הַתְּשׁוּבָה הוּא
24 לְהִשְׁיָב אֶת נַפְשׁוֹ לְמִקּוּרָה וְשָׂרֵשׁא, נִמְצָא שֶׁעֲנִינֵן
25 הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהִשְׁיָב אֶת הַנִּפְשׁ לְמַעַלָּה מִשֵּׁם
26 הוֹנִי, וְלָכֵן נֶאֱמָר פֶּאן (בְּעֲנִינֵן הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי
27 הוֹנִי", כִּי הַתְּשׁוּבָה הִיא הַשְּׁבֵת הַנִּפְשׁ לְמַעַלָּה
28 מִשֵּׁם הוֹנִי.

כי ביום הזה יכפר עליכם

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 ובאור הענין (מה ששרש הנשמה הוא למעלה משם הו')
2 הוא, דהנה אנו אומרים⁴ בברכת אלוקי נשמה בנוסח ברכות השחר,
3 נשמה שנתת בי כל יהודי אומר, שהנשמה שאתה, הקדוש-ברוך-הוא,
4 נתת בחוכי, טהורה היא, אתה בראתה כו', דהינו שהנשמה
5 מצד-עצמה כפי שהיא לפני
6 הירידה למטה היא בכחינת
7 "טהורה היא", שלמעלה
8 מ"אתה בראתה" כלומר, הנשמה
9 נעשית 'נברא' רק בשלב מאוחר יותר,
10 לאחר התחלת הירידה, אבל מתחילה
11 היא דבוקה באלקות וכולולה באין-סוף
12 ואיננה מציאות בפני עצמה. והינו
13 שבחינה זו ד"טהורה היא"
14 שהיא הבחינה של הנשמה מצד עצמה,
15 היא בחינת אלקות שלמעלה
16 מפל ענין התהוות העולם.
17 בחינה נעלית באלקות שלמעלה מכל
18 ענין הבריאה של העולם הגשמי שבו
19 האלוקות היא בעולם והסתר ולא
20 עוד לא זו בלבד שהנשמה היא
21 למעלה מהתהוות העולם עצמו, אלא
22 שהיא גם למעלה מבחינת
23 האלקות המהיה את העולם
24 ושייכת, דבוקה ונכללת באין-סוף
25 שלמעלה מהבחינה שממנה היא
26 התהוות העולם, וינה גופא עצמו,
27 הנשמה היא לא רק למעלה מהדרגות
28 הנמוכות באלקות המהווה את
29 העולמות אלא הוא למעלה גם
30 מבחינה הכי נעלית באלקות
31 המהיה את העולם, כפי
32 שממשך ומבאר.
33 דהנה באלקות המהיה את
34 העולם ישנן כמה דרגות,
35 כלומר, יש דרגות ובחינות באלקות
36 שלמעלה משייכות לעולמות כלל
37 ובאלקות המהווה את העולמות עצמה
38 יש דרגות שונות, עד כמה האלקות
39 שייכות לעולמות ישנה בחינת
40 אלקות השייכת ממש לעולם,
41 והשייכות שלה לעולמות היא ישירה
42 שהוא בחינת שם אלוקים,
43 השם שקשור בצמצום והגבלת האור האלוקי והאמתו לגדרי העולמות

ענין של התפשטות, התגלות והארה מהעצם הוא כבר מחוץ לעצם, וכיון

וכמו שכתוב⁵ בתורה על בריאת העולם בראשית ברא אלוקים,
וישנה בחינת אלקות שאינה שייכת ממש לעולם, שהוא
בחינת שם הו', השם שקשור בענין ההארה והגילוי מכל-מקום
גם בחינה זו של שם הו' יש לה איזו שייכות במידה מסויימת
לעולם, שהרי נקרא הו' על
שם שמהיה את העולם,⁶
וכתיב⁷ בהמשך סיפור הבריאה
ביום עשות הו' אלוקים ארץ
ושמים, הרי מפורש בתורה
שעשית ארץ ושמים שייכת
לא רק לשם אלוקים אלא גם
לשם הו'.

ומזה שגם שם הו' שייך לענין
התהוות העולמות נמצא, שנה
שהנשמה שרשה ומקורה, קודם
הירידה למטה, בבחינת "טהורה
היא" שלמעלה מ"אתה
בראתה" הרי זה למעלה לא
רק מהעולם עצמו, ענין
הבריאה, ולא רק משם אלוקים
שבו נברא העולם, אלא שהוא
שורש הנשמה, למעלה גם משם
הו', פי גם שם הו' שייך
לענין ההתהוות כמבואר לעיל.
ובאור הענין פעמק יותר,
הנה ידוע ששם הו' הוא שם
העצם השם המתייחס לעצמיות
האלוקות ושם המפרש השם שבו
הכינוי לקדוש-ברוך-הוא הוא בפירוש
ולא ברמו ויש לו גדרים הלכתיים
מיוחדים היכן ומתי מותר לבטא אותו
ועוד ושם המיוחד⁸ השם המיוחד
לאלוקות, והינו שהוא שם הו'
השם הכי נעלה מבין כל השמות
שבהם נקרא הקדוש-ברוך-הוא, ולכן
צריך לומר שמה ששם הו'
שייך לענין ההתהוות, הרי זה
לא מפני שמצד מהותו וענינו יש לו
שייכות לעולמות כי מצד עצמו הוא
למעלה מעולמות אלא השייכות שלו
לעולמות היא רק מפני שהוא
שם בלבד ולא העצם עצמו וכל
האלוקי והאמתו לגדרי העולמות

ענין של התפשטות, התגלות והארה מהעצם הוא כבר מחוץ לעצם, וכיון

(4) בברכות השחר. (5) בראשית א, א. (6) זח"ג רנו, סע"ב. פרדס שער א פ"ט. שעהיוה"א פ"ד. (7) בראשית ב, ד. (8) סוטה לח, א. סנהדרין ס, א. רמב"ם הל' יסוה"ת פ"ו ה"ב. פרדס שער יט. מו"נ ח"א פס"א ואילך. ועוד.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 שאינו עצמיות ומהות האלוקות עצמה אלא ענין של התגלות מהעצם, יש לו
 2 שייכות לעולמות.
 3 ו**בזה** לאחר שנתבאר עד כמה שם הוי' נעלה מהעולמות ו**יבן עמק**
 4 **הענין**, ועד כמה מופלא ונעלה הדבר **מה ששרש הנשמה הוא**
 5 **בכחינת טהורה היא**
 6 **שלמעלה משם הוי' (השיף**
 7 **להתהוות העולם** כמבואר
 8 **לעיל).** **כי שרש הנשמה הוא**
 9 **בעצמותו יתברך, שהוא**
 10 **למעלה מכל שמות וגלויים**
 11 **ואילו שם הוי', עם כל המעלה**
 12 **וההפלאה שלו, הרי הוא שם' ולא**
 13 **עצמותו בעצמו.**
 14 **והנה ענין הנ"ל מה**
 15 **שמשכיבים מחזירים את הנפש**
 16 **לשרשה, על-ידי עבודת התשובה,**
 17 **הוא ענין של עליה לנשמה**
 18 **גם ביחס למעמדה ומצבה למעלה,**
 19 **קודם הירידה, כפי שמשיך ומבאר.**
 20 **ונקדת הבאור בזה, שמה**
 21 **שגם לפני-זה היינו קודם שירדה**
 22 **למטה להתלבש בגוף גשמי בעולם**
 23 **הזה היתה הנשמה משרשת**
 24 **בעצמותו, הרי זה כפי**
 25 **שהנשמה היא למעלה, בדרגה**
 26 **ובמצב שבו הייתה בחיותה למעלה**
 27 **מה-שאין-פן מה שמשכיבים**
 28 **את הנפש לשורשה ומקורה**
 29 **אחר-כך, אחרי הירידה למטה,**
 30 **הפונה בזה היא שגם כמו**
 31 **שהנשמה נמצאת למטה,**
 32 **נשמה מלבשת בגוף, הנה גם**
 33 **בדרגה זו עצמה ובמצב הזה**
 34 **עצמו, מבלי להיפרד מהגוף נהיה**
 35 **"והרוח תשוב אל האלקים**
 36 **אשר נתנה" 9 והנשמה חזרת**
 37 **ומתעלית לשורשה ומקורה.**
 38 **והענין הוא, דהנה ענין זה**
 39 **שהשבת הנפש לשרשה**
 40 **נעשה נפעל ומתבצע על-ידי**
 41 **עבודת הנשמה למטה, מה**
 42 **שהיא הנשמה המלוכשת בגוף**
 43 **ונמצאת בעולם הזה עושה דירה**

ל**ו יתברך** מקום ראוי לגילוי והשראת השכינה של הקדוש ברוך הוא
 ב**תחתונים**¹⁰ בעולם הזה הגשמי, העולם התחתון שאין תחתון למטה
 ממנו. **שתכן ענין עשית העולם לדירה לו יתברך, הוא שגם**
 בעולם הגשמי שמצד מהותו הוא העלם והסתור על האור
 האלוקי והחיות האלוקית, **יאיר**
עצמותו יתברך¹¹ עצם המהות
 של הקדוש-ברוך-הוא בעצמו **בלי**
כל צמצומים, ללא כל הגבלות
 וללא כל העלמות והסתרים, ו**כמו**
שבדירת האדם כפשוטה,
הרי עצם האדם ולא רק איזה
ענין חיצוני שלו דר בדירה, כן
הוא גם בזה שהעולם נעשה
דירה לו יתברך, פירוש הדברים
הוא שגם בתחתונים בתוך גדי
המציאות הגשמית, מתגלה
עצמותו יתברך ולא רק התגלות
והארה ממנו בלי כל צמצומים,
ללא כל הגבלות וללא כל הסתרים,
וכמו שכתוב¹² **בנבואת ישעיהו**
לגבי התגלות האלוקות שתהיה לעתיד
לבוא, בימות המשיח, ולא יכנה
ולא יתכסה ולא יסתתר עוד מוריקו,
 הקדוש-ברוך-הוא **ומבאר**
בתניא¹³ **(ובארקה בכמה**
מקומות) שלא יכנה' פירושו שלא
יתפסה ממוך בכנה ולבוש
אלא, כאמור, יתגלה בגלוי מוחלט
ללא צמצומים.
ועל-ידי עבודה זו שהנשמה
ממשיכה ומביאה לידי גילוי את
עצמותו יתברך למטה, הנה
על-ידי-זה נעשית עליה גם
בנשמה עצמה, שמשכיבים
אותה לשרשה בעצמותו
יתברך. ומזה מוכן שמה
שהנשמה חוזרת לשרשה,
הרי זה כפי שהנשמה היא
מלבשת בגוף, ועם היותה נשמה
בגוף היא מתעלית לשורשה ומקורה
העליון לפני כל הירידות שהרי זה
שהנשמה המשיכה וגילתה את
עצמותו יתברך, הרי

(9) קהלת יב, ז. וראה לקו"ת ר"פ האזינו. (10) ראה תניא פל"ו. (11) ראה ד"ה מי יתכן תקס"ה (סה"מ תקס"ה כרך ב, ע' תרעט ואילך). אוה"ת בלק ע' תתקצו. המשך תרס"ו ס"ע ג. ועוד. (12) ישע"י ל, כ. (13) פל"ו.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 הַהִמְשָׁכָה הַגִּילוי הַיָּא בַּתְּחִיבֵי, בְּתוֹךְ גִּדְרֵי הַמִּצִּיאוֹת הַגִּשְׁמִית
2 הַתְּחִיבֵי, וְלִכְן גַּם הַשְׂכָּר שֶׁמִּגִּיעַ לְנִשְׁמָה עֲבוּרָה זֹאת
3 הוּא גַם-כֵּן עַל-דֶּרֶךְ-זֶה, וְהַשְׂכָּר דּוֹמֵה לַפְּעוּלָה שֶׁעֲבוּרָה הַשְׂכָּר נִיחַן,
4 לְהִיזֵת "וְהָרוּחַ הַנִּשְׁמָה תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר נִתְּנָה",
5 הַתְּחִיבֵי לְשׁוֹרֶשׁ וּמְקוּרָה הַעֲלִיּוֹן,
6 גַּם בְּהִיזֵתָה לְמִטָּה, נִשְׁמָה
7 מְלַבֶּשֶׁת בְּגוּף גִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
8 הַתְּחִיבֵי.
9 וְזֶהוּ עֲנִין הַעֲלִיָּה הַגְּדוּלָה
10 וְהַנְּפִלָה שֶׁנֶּעֱשֶׂה נִפְעֵלַת בְּנִשְׁמָה
11 עַל-יָדֵי יְרִידָתָהּ בְּגוּף, שָׁגַם
12 בְּדִרְגָּה זֹאת שֶׁהִנְשָׁמָה נִמְצְאָתָה
13 לְמִטָּה מְלַבֶּשֶׁת בְּגוּף, וְלִכְאוּרָה
14 הִיא נִתְּנָה בְּהַגְּבֹלוֹת וְיֵשׁ עֲלֶיהָ
15 הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, מִכְּלִי-מִקּוֹם נְהִיָּה
16 אֲצִלָּה "וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל
17 הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר נִתְּנָה",
18 וּבְעֲלִיָּה זֹאת הַתְּחִיבֵי שֶׁל הַנִּשְׁמָה
19 לְשׁוֹרֶשׁ וּמְקוּרָה לְמַעְלָה בְּאִלְקוֹת
20 יְשָׁנָם שְׁנֵי עֲנִינִים וְהַתְּחִיבֵי בָּהֶם
21 לִידֵי בִיטוּי בְּשֵׁנֵי דְבָרִים.
22 עֲנִין אֶחָד, שְׁזֶה הַעֲבוּרָה שָׁגַם
23 בְּהִיזֵת הַנִּשְׁמָה לְמִטָּה מְלֻבֶּשֶׁת
24 בְּגוּף גִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, הָרִי הִיא
25 חוֹזֵרֶת לְהִיזֵת דְּבוּקָה בְּשׁוֹרֶשׁ
26 וּמְקוּרָה הַעֲלִיּוֹן בְּעֲצָמוֹתוֹ יְתִבֶּרֶךְ
27 "וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹקִים
28 אֲשֶׁר נִתְּנָה" הָרִי זֶה מוֹרָה
29 עַל תּוֹקֶף וְעוֹצְמַת הַתְּקִיפוֹת
30 בְּעֲצָמוֹתוֹ יְתִבֶּרֶךְ וְלִכְן הִיא
31 מְסוּבֹלֶת לְהִיזֵת דְּבוּקָה בְּעֲצָמוֹת
32 הָאִלְקוֹת גַּם כְּשֶׁהִיא לְמִטָּה וּבְגוּף
33 גִּשְׁמִי. וְעַל-דֶּרֶךְ הַמְּבָאָר
34 בְּתַנְיָא¹⁴ בְּעֲנִין הַחֲטָא, שָׁגַם
35 אֶפְיָלוּ בְּשַׁעַת הַחֲטָא הִיזָּה
36 הַנִּשְׁמָה בְּאִמְנָה אֶתוֹ יְתִבֶּרֶךְ
37 וְלִמְרוֹת שְׂבִמְעֵשָׁה בְּפִעוּל הָאָדָם עוֹשֶׂה
38 מַעֲשֵׂה שְׂהוּא נִגְדַּר רִצּוֹן ה', הַנִּשְׁמָה
39 עֲצָמָה נִשְׁאֵרָת בְּנִאמְנוֹתָה לְאִלְקוֹת,
40 שֶׁ"אִמְנָה" וְ"אֶתוֹ" בִּיטוּיִים אֵלֶּה
41 בְּסִפְרֵי הַתְּנִיחַ הַמְּדַרְשִׁים אֵת הַנִּאמְנוֹת
42 וְהַדְּרִיבּוֹת שֶׁל הַנִּשְׁמָה בְּאִלְקוֹת כֻּלָּם
43 הַתְּקִיפוֹתָהּ שֶׁל הַנִּשְׁמָה שֶׁנִּשְׁאָר תּוֹקֶף זֶה גַּם בְּשַׁעַת הַחֲטָא,
- וּמִזָּה מִכֵּן שֶׁהַדְּרִיבּוֹת שֶׁל הַנִּשְׁמָה בְּאִלְקוֹת קִימַת גַּם בְּשַׁעַת הַחֲטָא מוֹכֵן
גַּם בְּעֲנִין יְרִידָתָהּ לְמִטָּה, שְׁזֶה שָׁגַם בְּהִיזֵת הַנִּשְׁמָה
לְמִטָּה וְלִכְאוּרָה הִיא בְּרִיחֻק מְאֻלְקוֹת, כֻּלָּם זֹאת נֶעֱשֶׂה "וְהָרוּחַ
תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר נִתְּנָה" וְהַנִּשְׁמָה חוֹזֵרֶת לְהִיזֵת דְּבוּקָה
בְּשׁוֹרֶשׁ וּמְקוּרָה, הָרִי זֶה מוֹרָה
עַל תּוֹקֶף הַתְּקִיפוֹת הַנִּשְׁמָה
בְּעֲצָמוֹתוֹ יְתִבֶּרֶךְ שׁוֹ הַתְּקִיפוֹת
כֻּלָּם כֵּן חוֹקֶה וְכֻלָּם כֵּן תְּקִיפָה שְׂשׁוּם דְּבַר
לֹא פּוֹעֵל בָּהֶם.
וְעֲנִין שְׁנֵי, שֶׁהַעֲבוּרָה הַנִּשְׁמָה
עֲבוּרָתָהּ הַתְּשׁוּבָה שֶׁעַל יְדֵי הַנִּשְׁמָה
חוֹזֵרֶת לְמְקוּרָה הַעֲלִיּוֹן פּוֹעֵלֶת יֵשׁ
לָהּ הַשְּׂפָעָה גַּם עַל הַגּוּף,
וּפְעוּלָתָהּ הַשְּׂפָעָה שֶׁל עֲבוּרָתָהּ
הַתְּשׁוּבָה, הַשְּׂבִיחַ הַנִּפְשׁ לְמְקוּרָה,
בְּגוּף הִיא לֹא בְּאִפְסָן שֶׁהַגּוּף
מְתַבְּטֵל וְחוֹלֵל לְהַתְּקִיפֵם, אֲלֹא גַּם
כְּמוֹ שֶׁהַגּוּף נִשְׁאָר
בְּמִצִּיאוֹתוֹ, עִם כֻּלָּם הַגְּדִירִים וְכֻלָּם
הַהַגְּבֹלוֹת שֶׁל הַגּוּף כְּמִצִּיאוֹת גִּשְׁמִית,
הָרִי הַנִּשְׁמָה פּוֹעֵלֶת וּמְשַׁפֵּיעָה
עֲלֵיו, וְהִיזָּה, מֵהַ שְׁעוֹשָׂה
כֻּלָּשׁוֹן רַבְּנֵי הַזֶּקֶן בְּסִפְרֵי הַתְּנִיחַ,
"גּוּפוֹ טָפַל וְכֻלָּם לְנִשְׁמָה וְנִפְשׁוֹ
עָקַר"¹⁵ וּמִכֵּן שְׂבִיטוֹל הַגּוּף
לְנִשְׁמָה פּוֹעֵל עֲלָיו וּמְשַׁפֵּיעָה עֲלָיו.
וְיֵשׁ לְקִשְׁרָה זֶה עֲנִינֵי הַפְּעוּלָה
וְהַשְּׂפָעָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה עַל הַגּוּף הַגִּשְׁמִי
עִם הַמְּבָאָר בְּלִקְוֵי תוֹרָה
פְּרָשְׁתָה קְדוּשִׁים¹⁶
(הַחֲסִידִי' שֶׁעַל פְּרָשָׁה הַפְּרָשָׁה
הַחֲסִידִי' שֶׁל הַפְּרָשָׁה הַשְּׂנִיָּה
בְּשִׁבְעֵי הַיּוֹם) עַל הַפְּסוּקָה¹⁷
הַמְּדַבֵּר עַל אִיסוּר הַאֲכִילָה מִפִּירוֹת
עֲרֵלָה כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ
וְנִטְעַתֶּם כָּל עֵץ מֵאֲכָל גו',
דְּלִכְאוּרָה אֵינוֹ מוֹכֵן, דְּהִנֵּה
סִדְרֵי הַדְּבָרִים שֶׁל דִּינֵי הַתּוֹרָה
בְּאֲכִילַת פִּירוֹת הָעֵץ בְּשִׁנְתוֹ
הַרְשׁוּנוֹת הוּא כְּסִדְרֵי
הַשְּׂתַלְשֻׁלוֹת שֶׁל הַדְּבָרִים
מְלִמְטָה מִמְּצַב שֶׁל אִיסוּר מוֹחֵלֶת
כּוּדֵשׁ, כְּפִי שֶׁהַכְּתוּב מְפָרֵט, תְּחִלָּה
בְּשִׁלְבַת רֵאשׁוֹן שֶׁל קִיּוֹם הָעֵץ "שֶׁלֶשׁ

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

באלוקות), הרי הם מעשי החול "לשם שמים", כמו למשל אכילה כדי שיהיה לאדם כוח ללמוד ולהתפלל, עיסוק בפרנסה כדי להשתמש בכסף לענייני תורה ומצוות ועל-דרך הנ"ל שפועל התעלות הנשמה למקורה ושורשה על ידי עבודת התשובה יש לה פעולה והשפעה גם על הגוף להיות "גופו טפל ובטל לנשמה ונפשו עקר".

ויהי-רצון שעל-ידי הדבור בענינים אלו, כולל פרטי ההלכות של פירות האילן ואכילת פירות השנה הרביעית בירושלים נבוא לקיום מצות התלויות בארץ בפעל, שזה יהיה לעתיד-לבא, בימות המשיח ובתכלית השלמות שאז יהיו "כל יושביה עליה" ובמצב הזה קדושת הארץ היא בשלימות, וזה לא היה גם בזמן בית שני, כי לאחר חורבן בית ראשון וגלות בבל לא כל בני ישראל חזרו לארץ (וגם יש לענין האם היה בן בזמן בית ראשון לאחר שגלו עשרת השבטים האם באותו זמן כאשר למעשה לא כל בני ישראל היו בארץ, קדושת הארץ היתה בשלימות), מה-שאינ-בן לעתיד-לבא בימות המשיח שאז יהיו "כל יושביה עליה" שהרי יהיה קיבוץ גלויות מכל כנפות הארץ. ובפרט שהדבור בענינים אלו הוא בפנימיות התורה, תורת החסידות, שהוא ענין של הפצת המעיינות חוצה, שזהו ענין זה הפצת והתפשטות המעיינות של תורת החסידות בא לידי ביטוי גם בכך שמאמר הנ"ל ב'לקוטי תורה' הוא בפרשת "אחרי", בה מופיע הפסוק האמור על מעלת התשובה 'כי ביום הזה יכפר... לפני ה' וישנו בזה במאמר הנזכר גם באור מה'צמח צדק', ולאוהרונה נדפס גם ביאור על מאמר זה גם מאדמו"ר האמצעי²³, ושני גם ל"ג בעומר ההלולא של רבי שמעון בן יוחאי החל בימים אלה שענינו הוא גלוי פנימיות הסודות של התורה²⁴, שלכן גם השמחה שבה

שנים יהיה להם ערלים", ובשנים אלה הפירות אסורים באכילה הוא בחינת "סור מרע", "ובשנה הרביעית גו' קדש הלולים הם קדש הלולים להו"י" שאוכלו בירושלים כו'¹⁸ בקדושה ועל פי הלכות מיוחדות, ואכילת הפירות בשנה הרביעית היא דגמת האכילה בשבת ויום-טוב, שהיא אכילה של מצוה בחינת "עשה טוב".

ואינו מוכן ולאחר האיסור בשלוש השנים הראשונות, פירות השנה הרביעית הם 'קדוש', יש להתפלא מה שבשנה החמישית מתר לאכלם בכל מקום, וגם באופן של חל, ואדרבה, רב באופן של חל, ואדרבה, רב האכילות של האדם הן האכילות בימות החל שהן אכילות שאין בהן עצמן מצווה ולא בשבתות וימים-טובים בהם האכילה היא מצווה, ולכאורה לאחר שהיתה 'השתלשלות' מלמטה למעלה, בתחילה שבשלוש השנים הראשונות הפירות היו אסורים ובשנה הרביעית היו קדוש, הרי בשנה החמישית היו צריכים להיות במצב נעלה יותר ומדוע בשנה החמישית הפירות הן חול ואכילתן היא אכילה רגילה?

והענין בזה¹⁹, ההסבר הוא שאכן יש כאן סדר של מלמטה למעלה ובשנה החמישית שבה הפירות רגילים יש מעלה לגבי השנה הרביעית שבה הפירות קדושים שיתרון השנה החמישית הוא שהיא דווקא השנה שבה הפירות רגילים העבודה נעלית יותר, שבכחה לברר להפריד את הטוב מהרע ולהעלות אותו לקדושה גם את הדברים המשמיים - להיות כלשון הכתוב במשלי "בכל דרכיך דעהו"²⁰, כלומר, מדובר ב'דרכיך', מעשי החול הרגילים של האדם ובכל זאת גם בהם ותוך כדי העיסוק בעניני החול, הוא יודע את ה' ויתרה מזו ויש דרגה גבוהה יותר של עיסוק ראוי בדברים גשמיים, כהוראת חכמינו ו"ל בפרקי אבות, "כל מעשיך לשם שמים"²¹, שגם בהיותם "מעשיך" מעשי חול של האדם (גם פשוט ענין "דעהו" ואין ידיעה והכרה

(18) שם, כד ובפירוש"י שם. (19) ראה לקו"ש ח"ז ע' 137 ואילך. (20) משלי ג, ו. (21) אבות פ"ב מ"ב. (22) אוה"ת פרשתנו ע' צח. ע' תקסו ואילך. ע' תתכו ואילך. ע' אנה ואילך. (23) מאמרי אדמו"ר האמצעי ויקרא ח"ב ע' תפד ואילך. (24) ראה

כי ביום הזה יכפר עליכם

ביאור בדרך אפשר

1 שמחת הילולא דרשב"י ביום ל"ג בעומר, היא שְמִחָה גְלוּיָהּ, שְׁזָהוּ
 2 הַחֲלוּקִים הַהַבְדֵּל בֵּין ז' בְּאֶדְרָר יוֹם הַהִילּוּלָא שֶׁל מִשֶׁה רַבְנּוּ לְל"ג
 3 בְּעֵמֶר, יוֹם הַהִילּוּלָא שֶׁל רַשְׁבַּי שְׁזו' בְּאֶדְרָר הִיָּה מִתְחַלָּה עֲנָנָן
 4 הַפְּכִי כּו', וְרַק אַחֲרֵיכֶן נַעֲשֶׂה שְׁמִיחָה כּו', כּמֵאמֵר חֲכֵמֵינוּ ז"ל
 5 בְּמִמְרָא (בְּמִסְכַּת מְגִילָה) "כִּיּוּן שֶׁנֶּפֶל
 6 פּוֹר בְּחוּדֵשׁ אֲדָר, שִׁמַּח (הַמָּן) שִׁמַּחָה
 7 גְדוּלָה. אִמֵּר: נֶפֶל לִי הַפּוֹר בִּירַח שִׁמַּח
 8 כּוּ מִשֶׁה וְלֹא הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁבִּשְׂבַעַת בְּאֲדָר
 9 מֵת וּבִשְׂבַעַת בְּאֲדָר נּוֹלֵד". וּפִירֵשׁ רַש"י
 10 "כִּדָּאֵי הוּא יוֹם הַלִּידָה שִׁיכְפֹר עַל
 11 הַמֵּיתָה", הֵינּוּ שִׁבְתְּחִילָה הֵיחֵס לַיּוֹם
 12 הַסְתַּלְקוֹת מִשֶׁה רַבִּינוּ הִיָּה כְּדַבֵּר בְּלַתִּי
 13 רַצּוּי שְׁבוּ אֵין מִזְלֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל גּוֹבֵר
 14 וְלֹכֵן הַמָּן שִׁמַּח, וְרַק אַחֵר כֵּךְ הִתְהַפֵּךְ
 15 הַדְּבָר וְהִתְבָּרַר שֶׁהוּא יוֹם מִסּוּגָל
 16 לְיִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא גַם יוֹם לִידַת מִשֶׁה,
 17 מֵהַשְּׂאֵי-יָבֵן ל"ג בְּעֵמֶר הִיָּה
 18 גַם מִתְחַלָּה עֲנָנָן שֶׁל שְׁמִיחָה
 19 גְלוּיָהּ²⁵ כִּי רַשְׁבַּי צִוּוּהָ לְשִׁמּוּחַ
 20 בְּיוֹם הַסְתַּלְקוֹתוֹ, וְעוֹד זֹאת שְׁל"ג
 21 בְּעֵמֶר הוּא בְּסִפְרֵית הַיּוֹד

ביאור בדרך אפשר

22 שְׁבָהוּד, בַּעֲבוּדַת ה' הַכוֹנֵנָה שֶׁגַם אִם אֵין הַבְּנֵה וְהַשְׁגָּה בְּאִלּוּקוֹת וְאֵין אִפִּילוּ
 23 הוֹדָאָה וְהַסְכָּמָה לְאִמַּת הָאִלּוּקִית, יֵשׁ לַפְּחוֹת הוֹדָאָה שְׁצִרִיךְ לְהוֹדוֹת. וְשְׁבּוּעַ
 24 הַחֲמִישִׁי שֶׁל סִפְרֵית הַעֵמֶר, בְּחִינַת הֵכִי תַחְתּוֹן, שֶׁכֵּן הַמִּידוֹת
 25 הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם מִסְתַּיִּמּוֹת בְּמִידַת הַהוֹד, וְבַהוֹד עֲצֵמָה ב'הוֹד שְׁבַהוּד' כִּי
 26 יִסּוֹד וּמְלַכּוֹת תַּפְקִידֵן הוּא הַתְּקָשׁוֹת
 27 וְהַשְׁפָּעָה לְזוֹלַת וְהוֹן "לְבַר מְגוּפָא" –
 28 מַחֲזִין לְגוּף עֲצֵמּוֹ וְהָרִי זֶה הוּוֹקָא
 29 הַבְּחִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁבַמִּידוֹת, הוֹדָאָה,
 30 מִתְקַשֵּׁר עִם בְּחִינָה הֵכִי
 31 עֲלִיוֹנָה, כִּי עַל יְדֵי הַהוֹדָאָה אִפְשָׁר
 32 לְהַתְּחַבֵּר גַּם לְמָה שֶׁלְּמַעְלָה מֵהַבְּנֵה
 33 וְהַשְׁגָּה, הַבְּחִינָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁלִמְעָלָה
 34 גַם מְגַדֵּר עֲלִיוֹן כּו', כִּי לְגַבִּיָּה
 35 מַעְלָה וּמִטָּה שׁוּרִים, שְׁמִיחָה
 36 לְמַעְלָה מִכָּל מְדִידָה
 37 וְהַגְּבֻלָּה²⁶, וְעַל-יְדֵי-זֶה לִימּוּד
 38 וְהַפְּצַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, עֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם
 39 ל"ג בְּעוֹמֵר הִילּוּלָא דְרַשְׁבַּי, בְּאֵיִם
 40 לְגֵאָלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלָמָה,
 41 וְשִׁמְחַת עוֹלָם שִׁמְחָה נִצְחִית עַל
 42 רַאשָׁם²⁷.

הַשְּׁמִיחָה שְׁבָזָה הִיא שְׁמִיחָה גְלוּיָהּ, שְׁזָהוּ הַחֲלוּקִים
 בֵּין ז' בְּאֶדְרָר לְל"ג בְּעֵמֶר, שְׁזו' בְּאֶדְרָר הִיָּה
 מִתְחַלָּה עֲנָנָן הַפְּכִי כּו' וְרַק אַחֲרֵיכֶן נַעֲשֶׂה
 שְׁמִיחָה כּו', מֵהַשְּׂאֵי-יָבֵן ל"ג בְּעֵמֶר הִיָּה גַם
 מִתְחַלָּה עֲנָנָן שֶׁל שְׁמִיחָה גְלוּיָהּ²⁵, וְעוֹד זֹאת
 שְׁל"ג בְּעֵמֶר הוּא בְּסִפְרֵית הַיּוֹד שְׁבָהוּד, וְשְׁבּוּעַ
 הַחֲמִישִׁי שֶׁל סִפְרֵית הַעֵמֶר, בְּחִינַת הֵכִי תַחְתּוֹן,
 וְהָרִי זֶה מִתְקַשֵּׁר עִם בְּחִינָה הֵכִי עֲלִיוֹנָה,
 שְׁלִמְעָלָה גַם מְגַדֵּר עֲלִיוֹן כּו', שְׁמִיחָה לְמַעְלָה
 מִכָּל מְדִידָה וְהַגְּבֻלָּה²⁶, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵיִם
 לְגֵאָלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלָמָה, וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל
 רַאשָׁם²⁷.

תו"ח שמות רחצ, ב. המשך תרס"ו ע' ריט. סה"מ תש"ד ע' 211. 25) ראה ביאורי הזהר להצ"צ, ח"ב ע' תכה. ובכ"מ.
 26) ראה סידור עם דא"ח שער הל"ג בעומר דש, א ואילך. ועוד. 27) ישע"י לה, י. נא, יא.

המשך ביאור נמס' זבחים ליום שבת קודש עמ' א

1 דיא, ומכיון שדעתו היתה לחשוב מחשבת פיגול בהולכה ולא
 2 בזריקה, אין מחשבתו פוסלת את הקרבן, כי פליגי בהולכה רפתי –
 3 ונחלקו בהולכה גדולה שמוליך ממקום השחיטה ועד המזבח והיה
 4 ביכולתו לבטל הולכה זו, לדברי חכמים מחשבה פוסלת בה, ולרבי
 5 שמעון אין מחשבה פוסלת.
 6 הגמרא מביאה מחלוקת האם אפשר לתקן הולכה בפסול: הולכי
 7 זך לכלי עם הדם ברגליו, וְהַחֲזִירוּ בָּהֶן – וכהן החזיר את הדם
 8 למקום שממנו תחיל הור הולכי, וְחֹזֵר הַכֹּהֵן וְהוֹלִיכוֹ. פְּלִיגי בַּה
 9 בְּנֵי רִבִּי חִיָּא וְרַבִּי יַנָּאי, חֵד אֱמֵר בְּשָׂר – אחד מהם אמר שהקרֵבן
 10 כשר, מפני שלבסוף נעשתה ההולכה בכהן, וְחֵד אֱמֵר שֶׁהַקֵּרֵבן
 11 פְּסוּל מִפְּנֵי שֶׁתְּחִילַת הַהוֹלָכָה נַעֲשֶׂתָה בְּפִסּוּל. מִבֵּאֵרֵת הַגְּמָרָא אֵת
 12 מַחְלּוֹקַתָּם: מִרְ כֶּבֶר – הַאֲמוֹרָא הַמְּכַשֵּׁיר סִבֵּר, שֶׁהוֹלָכָה שֶׁנַּעֲשֶׂתָה
 13 בְּפִסּוּל אֲפָשָׁר לְתַקּוּנָה – אִפְשָׁר לְתַקְּנָה עַל יְדֵי כַּהֵן שִׁיחֹזֵר וַיַּעֲשֶׂנָה,
 14 וּמִר כֶּבֶר – הַאֲמוֹרָא הַפּוֹסֵל סִבֵּר, לֹא אֲפָשָׁר לְתַקּוּנָה – אִי אִפְשָׁר
 15 לְתַקֵּן אֵת הַהוֹלָכָה וְלַעֲשׂוֹתָה מִחֻדָּשׁ בַּהֲכַשֵּׁר.

16 הגמרא מביאה מחלוקת נוספת בהולכה: הולכי בָּהֶן לְדָם,
 17 ולאחר מכן הַחֲזִירוּ וְהִרְחִיקוּ מֵהַמִּזְבֵּחַ, וְחֹזֵר וְהוֹלִיכוֹ זָךְ לְמִזְבֵּחַ.
 18 אֱמֵר רַב שִׁמִּי כִּר אֲשִׁי לְדָבְרֵי הָאֲמוֹרָא הַמְּכַשֵּׁיר לְעֵיל כְּשׁוֹר
 19 הוֹלִיךְ תְּחִילָה וְהַכֹּהֵן חוֹזֵר וְהוֹלִיךְ בְּשֵׁנִית, כֵּאֵן הַקֵּרֵבן פְּסוּל,
 20 שְׁכַשֵּׁם שֶׁלְעֵיל הַכֹּהֵן שֶׁקֵּרֵב אֵת הָדָם לְמִזְבֵּחַ בְּאֲחֻרוֹנָה, הוּא
 21 שַׁעֲשֶׂה 'עבודת הולכה', כך גם כאן ההולכה נעשתה על ידי זר,
 22 ופסולה היא. וְלְדָבְרֵי הָאֲמוֹרָא הַפּוֹסֵל לְעֵיל, וְסִבֵּר שֶׁאֵי אִפְשָׁר
 23 לְתַקֵּן עֲבוּדָה שֶׁנַּעֲשֶׂתָה בְּפִסּוּל, כֵּאֵן הוּא מְכַשֵּׁיר, שְׁכַשֵּׁם שֶׁלְעֵיל
 24 הַהוֹלָכָה הַנַּעֲשִׂית תְּחִילָה הִיא הַנְּחֻשְׁבֵּת 'עבודת ההולכה', וְלִפִּי
 25 שֶׁנַּעֲשֶׂתָה עַל יְדֵי זֶר פְּסוּלָה, כֵּךְ גַּם כֵּאֵן הַהוֹלָכָה הַנַּעֲשִׂית תְּחִילָה
 26 עַל יְדֵי כַּהֵן, הִיא הַנְּחֻשְׁבֵּת 'עבודת ההולכה', וְכִשְׂרָה. רַבָּא אֱמֵר
 27 אֵף לְדָבְרֵי הַפּוֹסֵל לְעֵיל כִּשְׁהוֹלָכָה הַרְאִשׁוֹנָה נַעֲשֶׂתָה בּוֹר, כֵּאֵן
 28 כִּשְׁתַּחֲוִילָה הוֹלִיךְ כַּהֵן, הַקֵּרֵבן פְּסוּל. מֵאֵי מַעֲמָא, הָהָא – שְׁהָרִי
 29 לְאַחֵר שֶׁהִרְחִיק אֵת הָדָם מִמִּזְבֵּחַ צָרִיךְ